

A background image showing two industrial workers in a factory. One worker is wearing a blue uniform and a yellow hard hat, while the other is wearing an orange uniform and a yellow hard hat. They are standing near a robotic arm that is performing a task, with sparks flying from the point of contact. The scene is dimly lit, emphasizing the workers and the machinery.

จรรยาบรรณ
และ
ความคาดหวังต่อการประกอบวิชาชีพ

วศ. รณภพ สุนทรโรहित (วุฒิวิศวกรอุตสาหกรรม) วอ.251

- กรรมการจรรยาบรรณ สมัยที่ 8 (พ.ศ.2566 – 2569) สภาวิศวกร
- อนุกรรมการทดสอบความรู้เลื่อนระดับสามัญวิศวกร วุฒิวิศวกร และภาคีวิศวกรพิเศษ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
- หัวหน้าคณะผู้ตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาระดับปริญญาตรี (Thailand Accreditation Body for Engineering Education: TABEE)
- กรรมการผู้จัดการ บริษัท โรเดียม คอนซัลแทนท์ จำกัด / วิศวกรที่ปรึกษา
- ASEAN Chartered Professional Engineer (Industrial Engineering) Certificate No. ACPE-01450/TH
- Asia-Pacific Economic Cooperation Engineer (APEC Engineer) Registration No. THA-05-00004

จรรยาบรรณและความคาดหวังต่อการประกอบวิชาชีพ

- อาชีพที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
- งานวิศวกรรม กับงานวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมาย
- กฎหมายกำหนดสาขาวิศวกรรมและวิศวกรรมควบคุม มีกี่สาขาอะไรบ้าง
- จรรยาบรรณวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
- ระดับของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
- งานวิศวกรรมควบคุม กับความจำเป็นของใบอนุญาต
- ผลชี้ขาดการกระทำความผิดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (Professional Licenses)

- อาชีพที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
 - วิศวกรรม
 - สถาปัตยกรรม
 - ทันตแพทย์
 - แพทย์
 - บัญชี
 - ทนายความ
 - วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ควบคุม
 - และอื่นๆ

บัณฑิตวิศวกร (Engineering Graduate) ภาควิศวกร (Associate Engineer)
สามัญวิศวกร (Professional Engineer) วุฒิวิศวกร (Senior Professional
Engineer) กับความจำเป็นของใบอนุญาต

งานวิศวกรรม แบ่งออกได้ 2 ประเภท

1. งานวิศวกรรม คือ งานที่ผู้ใดมีความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิศวกรรมสามารถดำเนินการได้ไม่จำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (ใบ กว.)
2. งานวิศวกรรม **ควบคุม** คือ งานที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ที่ดำเนินการ ต้อง **ได้รับ**ใบอนุญาตจากสภาวิศวกรเท่านั้น จึงจะทำงานวิศวกรรมควบคุมได้*

*(กำหนดใน พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542)

สภาวิศวกร (Council of Engineers : COE)

เป็นนิติบุคคลภายใต้การกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

1. ออกให้ พักใช้ หรือเพิกถอน ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
2. รับรองปริญญา รับรองความรู้ความชำนาญ ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
3. เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับ การตั้งใหม่และการยุบเลิก สาขาวิศวกรรม
4. ออกข้อบังคับสภาวิศวกรฯ และดำเนินการตามวัตถุประสงค์ใน พ.ร.บ.วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๗๗
ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติ
วิศวกร
พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๗๘
ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิชาชีพวิศวกรรม” หมายความว่า วิชาชีพวิศวกรรมในสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหกรรม และสาขาวิศวกรรมอื่นๆ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

“วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” หมายความว่า วิชาชีพวิศวกรรมที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกร

งานวิศวกรรม กับงานวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมาย

เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๔๒ ก
หน้า ๑๗
ราชกิจจานุเบกษา
๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕

กฎกระทรวง

กำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “วิชาชีพวิศวกรรม” และ “วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๓ ให้สาขาวิศวกรรมอื่นดังต่อไปนี้เป็นวิชาชีพวิศวกรรม

(๑) วิศวกรรมเกษตร

(๒) วิศวกรรมคอมพิวเตอร์

(๓) วิศวกรรมเคมี

(๔) วิศวกรรมชายฝั่ง

(๕) วิศวกรรมชีวการแพทย์

(๖) วิศวกรรมต่อเรือ

(๗) วิศวกรรมบำรุงรักษาอาคาร

(๘) วิศวกรรมป้องกันอัคคีภัย

(๙) วิศวกรรมปิโตรเลียม

(๑๐) วิศวกรรมพลังงาน

(๑๑) วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์

(๑๒) วิศวกรรมยานยนต์

เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๔๒ ก
หน้า ๑๘
ราชกิจจานุเบกษา
๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕

(๑๓) วิศวกรรมระบบราง

(๑๔) วิศวกรรมสารสนเทศ

(๑๕) วิศวกรรมสำรวจ

(๑๖) วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

(๑๗) วิศวกรรมแหล่งน้ำ

(๑๘) วิศวกรรมอากาศยาน

(๑๙) วิศวกรรมอาหาร

ข้อ ๔ ให้วิชาชีพวิศวกรรมในสาขาดังต่อไปนี้เป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๑) วิศวกรรมโยธา

(๒) วิศวกรรมเหมืองแร่

(๓) วิศวกรรมเครื่องกล

(๔) วิศวกรรมไฟฟ้า

(๕) วิศวกรรมอุตสาหการ

(๖) วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

(๗) วิศวกรรมเคมี

ทั้งนี้ เฉพาะงานตามประเภทและขนาดของวิชาชีพวิศวกรรมแต่ละสาขาที่กำหนดไว้

ในกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

กฎหมายกำหนดสาขาวิศวกรรมควบคุม มี 7 สาขา ดังนี้

1. วิศวกรรมโยธา (Civil Engineering : CE)
2. วิศวกรรมเหมืองแร่ (Mining Engineering : MinE)
3. วิศวกรรมเครื่องกล (Mechanical Engineering : ME)
4. วิศวกรรมไฟฟ้า (Electrical Engineering : EE)
5. วิศวกรรมอุตสาหกรรม (Industrial Engineering : IE)
6. วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม (Environmental Engineering : ENV)
7. วิศวกรรมเคมี (Chemical Engineering : CHE)

กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ (ต่อ)

สาขาวิชาชีพวิศวกรรมอีก 17 สาขา (สาขาไม่ควบคุม/สาขาส่งเสริม)

1. วิศวกรรมเกษตร
2. วิศวกรรมคอมพิวเตอร์
3. วิศวกรรมชายฝั่ง
4. วิศวกรรมชีวการแพทย์
5. วิศวกรรมต่อเรือ
6. วิศวกรรมบำรุงรักษาอาคาร
7. วิศวกรรมป้องกันอัคคีภัย
8. วิศวกรรมปิโตรเลียม
9. วิศวกรรมพลังงาน
10. วิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์
11. วิศวกรรมยานยนต์
12. วิศวกรรมระบบราง
13. วิศวกรรมสารสนเทศ
14. วิศวกรรมสำรวจ
15. วิศวกรรมแหล่งน้ำ
16. วิศวกรรมอากาศยาน
17. วิศวกรรมอาหาร

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม มี 4 ระดับ

สภาวิศวกร (Council of Engineers : COE)

จำนวนใบอนุญาต และสมาชิก ณ เดือนเมษายน 2565					
สาขา	ภาคี	สามัญ	วุฒิ	ภาคีพิเศษ	รวม
โยธา (CE)	88,015	13,910	2,487	5,706	110,118
เครื่องกล (ME)	50,501	4,682	1,056	1,056	57,338
ไฟฟ้า (รวม) (EE)	77,153	6,993	1,431	1,742	87,315
อุตสาหการ (IE)	25,777	1,009	261	176	27,223
เหมืองแร่ (MinE)	796	238	84	25	1,143
สิ่งแวดล้อม (ENV)	5,647	493	109	66	6,315
เคมี (CHE)	3,602	243	60	25	3,930
Total	251,491	27,564	5,531	8,796	293,382

จำนวนสมาชิกรวม 187,294 คน สามัญสมาชิก 183,302 คน วิสามัญสมาชิก 3,992 คน จำนวนใบอนุญาตรวม 293,382 ใบ

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

พ.ร.บ. วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า

มาตรา 45 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือแสดงด้วย

วิธีใดๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนพร้อมจะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

สาขาใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้นจากสภาวิศวกร

ผู้ใดฝ่าฝืน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปีหรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ม.71)

พระราชบัญญัติ

วิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

หมวด ๖

การควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใดๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนพร้อมจะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้นจากสภาวิศวกร

จรรยาบรรณวิชาชีพ

โดยทั่วไปหลักการของจรรยาบรรณวิชาชีพ (Principle of Professional Ethic) ประกอบด้วย

1. ความรับผิดชอบต่อสังคม (Public Interest)
2. มีความซื่อสัตย์และมีคุณธรรม (Integrity)
3. มีความเป็นกลางและมีความยุติธรรม (Objectivity)
4. มีความเป็นอิสระในการประกอบอาชีพ (Independence)
5. ต้องรักษาข้อมูลที่เป็นความลับ (Confidentiality)
6. ปฏิบัติงานตามหลักวิชาการและมาตรฐานวิชาชีพ (Technical and Professional Standard)
7. ปฏิบัติงานด้วยความสามารถและมีความระมัดระวังเยี่ยงวิญญูชนด้วยความรอบรู้ และประสบการณ์ รวมทั้งการศึกษาและหาประสบการณ์ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (Competence and Due Care)
8. ปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณตลอดเวลา (Ethical Behavior)

จรรยาบรรณวิชาชีพ

จรรยาบรรณของวิชาชีพ มี 5 ด้าน ประกอบด้วย

- 1) จรรยาบรรณต่อตนเอง
- 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- 3) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ
- 4) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ
- 5) จรรยาบรรณต่อสังคม

จรรยาบรรณวิชาชีพ (ต่อ)

การควบคุมจรรยาบรรณของวิชาชีพสามารถกระทำได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. โดยมีกฎหมายควบคุมการประกอบวิชาชีพ เช่น วิศวกร สถาปนิก แพทย์ ฯลฯ
2. โดยไม่มีกฎหมายควบคุมการประกอบวิชาชีพ หรือโดยความสมัครใจ เช่น วิชาชีพความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน : จป.) ฯลฯ

จรรยาบรรณวิชาชีพ (ต่อ)

การควบคุมจรรยาบรรณวิชาชีพโดยมีกฎหมายควบคุม การประกอบวิชาชีพมีลักษณะที่สำคัญดังนี้

- 1) มีบริการต่อสังคมที่ไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาชีพอื่น
- 2) มีระยะเวลาการศึกษาที่ไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี
- 3) มีเสรีภาพในการประกอบวิชาชีพ
- 4) มีจรรยาบรรณวิชาชีพ
- 5) มีองค์กรวิชาชีพ
- 6) จำเป็นต้องควบคุมให้การประกอบวิชาชีพด้วยคุณภาพและมาตรฐานระดับสูง

วิชาชีพที่มีกฎหมายควบคุมนั้น บุคคลที่จะประกอบวิชาชีพนั้นแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่า ตนไม่มีสิทธิที่จะประกอบวิชาชีพนั้น แต่จะต้องได้รับใบอนุญาตจากสภาวิชาชีพก่อน **เว้นแต่**เป็นการกระทำในอำนาจหน้าที่ในฐานะข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

จรรยาบรรณวิชาชีพ (ต่อ)

ระบบการบริหารจัดการและการควบคุมจรรยาบรรณวิชาชีพโดยใช้กฎหมายควบคุม ประกอบด้วย

1. มีรัฐมนตรีของกระทรวงที่รับผิดชอบดูแลงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพนั้น
2. มีสภาวิชาชีพ
3. มีคณะกรรมการสภาวิชาชีพ
4. มีคณะกรรมการจรรยาบรรณวิชาชีพ
5. มีกระบวนการไต่สวนพิจารณาวินิจฉัยข้อกล่าวหา
6. รัฐมนตรีมีหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานของสภาวิชาชีพและการประกอบวิชาชีพควบคุม
7. มีบทลงโทษตามกฎหมาย

จรรยาบรรณวิชาชีพ (ต่อ)

มาตรา ๕๐ ของ พ.ร.บ.วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

บัญญัติว่า “ผู้ได้รับใบอนุญาต**ต้อง**ประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมตามที่กำหนดใน**ข้อบังคับสภาวิศวกร**”

หน้า ๖
เล่ม ๑๓๓ ตอนพิเศษ ๕๔ ง ราชกิจจานุเบกษา ๓ มีนาคม ๒๕๕๙

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสียหายเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสียหายเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๗) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสียหายเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสียหายเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งในข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนั้น ประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสียหายเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ แล้วแต่กรณี

หมวด ๑

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อสาธารณะ

จรรยาบรรณวิชาชีพ (ต่อ)

การร้องเรียนการกระทำของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

มาตรา ๕๑ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายหรือพบการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมของผู้ได้รับใบอนุญาต มีสิทธิกล่าวหาผู้ได้รับใบอนุญาตผู้นั้นโดยทำเรื่องยื่นต่อสภาวิศวกรรมการหรือบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมว่าผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยแจ้งเรื่องต่อสภาวิศวกร

แบบ จบ.๑

คำกล่าวหา
คดีความผิดจรรยาบรรณ
แห่งวิชาชีพวิศวกรรม

เรื่องร้องเรียนที่...../๒๕....
(สำหรับเจ้าหน้าที่)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน ประธานกรรมการจรรยาบรรณ

ข้าพเจ้า.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน/ซอย..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์..... โทรสาร..... โทรศัพท์เคลื่อนที่.....
E-Mail.....

ขอล่าหาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ดังนี้

ประกาศสภาวิศวกร
ที่ ๑๐/๒๕๖๖
เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖ และมติของที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๖๔-๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. ดร.ภารุญ	จันทรางศุ	ประธานกรรมการจรรยาบรรณ
๒. ดร.ทศพร	ศรีเยี่ยม	กรรมการจรรยาบรรณ
๓. รองศาสตราจารย์ สิริวัฒน์	ไชยชนะ	กรรมการจรรยาบรรณ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวิช	ลิ้มทอง	กรรมการจรรยาบรรณ
๕. นายสินธุ์	บุญสิทธิ์	กรรมการจรรยาบรรณ
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.สกุล	ห้อยโนทยาน	กรรมการจรรยาบรรณ
๗. นายสมจิตร	เปี่ยมเปรมสุข	กรรมการจรรยาบรรณ
๘. นายณัฐ	สุขสงวน	กรรมการจรรยาบรรณ
๙. นายบุญพงษ์	กิจวัฒน์ชัย	กรรมการจรรยาบรรณ
๑๐. นายชัชวาลย์	คุณคำชู	กรรมการจรรยาบรรณ
๑๑. นายสุจิ	คอประเสริฐศักดิ์	กรรมการจรรยาบรรณ
๑๒. รองศาสตราจารย์ ดร.นพพร	สิปรีชานนท์	กรรมการจรรยาบรรณ
๑๓. นายรณภพ	สุนทรโรหิต	กรรมการจรรยาบรรณ
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิพัฒน์	ภูริปัญญาคุณ	กรรมการจรรยาบรรณ
๑๕. นายสุนทร	ทิพย์รัตน์สุนทร	กรรมการจรรยาบรรณ

โดยมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

ทั้งนี้ ให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์)
นายกสภาวิศวกร

ประกาศสภาวิศวกร
แต่งตั้ง
คณะกรรมการจรรยาบรรณ
สมัยที่ 8
มีผลตั้งแต่
วันที่ 11 มิถุนายน 2566
เป็นต้นไป

การส่งมอบงาน

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

สมัยที่ 7 สู่สมัยที่ 8

เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2566

ณ อาคารสำนักงานสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2559

- มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม 2559
- ผู้ประกอบวิชาชีพฯ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่ง ให้ถือว่า
- **ประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม** (บัญญัติในหมวด 1 ของข้อบังคับ)
หรือ
- **ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ** (บัญญัติในหมวด 2 ของข้อบังคับ)

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม
:การประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชา
พ.ศ. ๒๕๕๙

ที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชา
ปฏิบัติจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
ยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๗) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร
ยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕
ของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

- ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชา
ปฏิบัติจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ.
๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมแ
อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓
๔ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
ให้ถือว่าผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนั้น ประพฤติผิดจรรยาบรร
ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

หมวด 1 จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ วิศวกรรม

ส่วนที่ 1 จรรยาบรรณต่อสาธารณะ ...ผู้ประกอบการวิชาชีพฯ

- ต้องประกอบวิชาชีพโดยให้ความสำคัญต่อความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพของสาธารณชน ตลอดจนทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมอันเป็นสาธารณะด้วย
- ต้องละเว้นจากการให้การสนับสนุน ส่งเสริมหรือเป็นตัวการ เกี่ยวกับการทุจริตในโครงการของภาครัฐหรือเอกชน

หมวด 1 จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ วิศวกรรม (ต่อ)

ส่วนที่ 2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ...ผู้ประกอบวิชาชีพฯ

- ต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ และระมัดระวัง
- ต้องปฏิบัติงานตามหลักปฏิบัติ*และวิชาการ
*หลักปฏิบัติ หมายถึง สารที่มั่นคงให้ดำเนินไปตามระเบียบแบบแผน เช่น กฎเกณฑ์ หลักเกณฑ์ที่รับรองกันทั่วไป ข้อกำหนด หรือมาตรฐาน
- ต้องไม่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความสามารถและความเชี่ยวชาญที่ตนเองจะกระทำได้
*ไม่เกินขอบเขต งาน ประเภทและขนาด ในข้อบังคับฯ ตามระดับใบอนุญาตตนเอง
- ต้องไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพในงานที่ตนไม่ได้ทำ

หมวด 1 จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ วิศวกรรม (ต่อ)

ส่วนที่ 2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ (ต่อ)...ผู้ประกอบวิชาชีพฯ

- **ต้องไม่**โฆษณาหรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณาซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความเป็นจริง

มาตรา ๘ สภาวิศวกรมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
- (๒) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต
- (๓) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
- (๔) **รับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม**
- (๕) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดและการเลิกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
- (๖) **ออกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วย**
 - (ก) การกำหนดลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๖)
 - (ข) การรับสมัครเป็นสมาชิก ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บ

จากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

- (ค) การเลือกและการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๒
- (ง) การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต

และ**การรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม**

บริษัท ********* เ็นจเนียร์ริง จำกัด

รับออกแบบระบบดับเพลิง จำหน่ายอุปกรณ์ ติดตั้ง และทดสอบ

โดยวิศวกร**ผู้ชำนาญการ**

ผิดมาตรา 47

หรือไม่

มาตรา ๔๗ **ห้ามมิให้ผู้ใด** ใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้างวาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าวให้แก่ตน **เว้นแต่ผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมสาขานั้นๆ** จากสภาวิศวกรหรือสถาบันที่สภาวิศวกรรับรอง หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

หน้า ๔๔
๑๓๘ ตอนพิเศษ ๒๗ ง ราชกิจจานุเบกษา ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการรับรองความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เพื่อประโยชน์ต่อการให้บริการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

หมวด 1 จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ วิศวกรรม (ต่อ)

ส่วนที่ 2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ (ต่อ)...ผู้ประกอบการวิชาชีพฯ

- **ต้องไม่**เรียกรับ ยอมจะรับ หรือให้ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ใดๆ สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
- **ต้องไม่**ใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบธรรม หรือใช้อิทธิพลหรือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลใดเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงาน

หมวด 1 จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ วิศวกรรม (ต่อ)

ส่วนที่ 3 จรรยาบรรณต่อผู้ว่าจ้าง...ผู้ประกอบการวิชาชีพฯ

- **ต้องไม่**ละทิ้งงานโดยไม่มีเหตุอันควร
- **ต้องไม่**เปิดเผยความลับของงานที่ตนทำ **เว้นแต่**ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้าง หรือเป็นการเปิดเผยข้อมูลตามกฎหมาย
- **ต้องไม่**รับดำเนินงานชิ้นเดียวกันให้แก่ผู้ว่าจ้างรายอื่นเพื่อการแข่งขันด้านเทคนิคหรือราคา **เว้นแต่**ได้แจ้งให้แก่ผู้ว่าจ้างรายแรกทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร หรือได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้างรายแรก และได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

การจัดทำร่างขอบเขตงาน

(Terms of Reference : TOR)

ภายใต้

“พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง
และการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560”

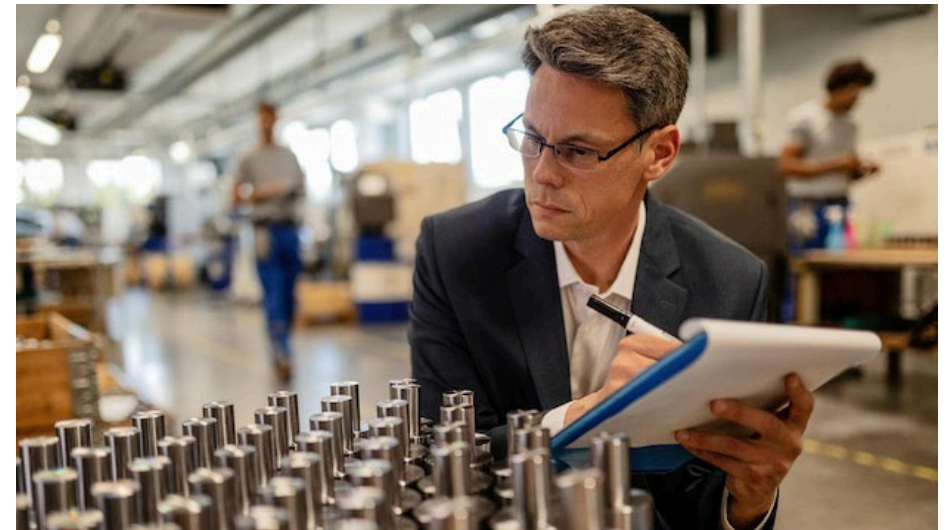
และ

“ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง
และการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560”

หมวด 1 จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ วิศวกรรม (ต่อ)

ส่วนที่ 4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ...ผู้ประกอบวิชาชีพฯ

- **ต้องไม่**แย่งงานจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ
- **ต้องไม่**รับทำงาน หรือตรวจสอบงานขึ้นเดียวกันกับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นทำอยู่ **เว้นแต่**เป็นการปฏิบัติหน้าที่ หรือเป็นความประสงค์ของเจ้าของงานและได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว
- **ต้องไม่**ใช้หรือกระทำการในลักษณะคัดลอกแบบ รูป แผนผัง หรือเอกสารที่เกี่ยวกับงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น **เว้นแต่**จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนั้น

หมวด 1 จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ วิศวกรรม (ต่อ)

ส่วนที่ 4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ (ต่อ)...ผู้ประกอบวิชาชีพฯ

- **ต้องไม่**อ้างผลงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นมาเป็นของตนในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
- **ต้องไม่**กระทำการใดๆ โดยจงใจให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียง หรืองานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

หมวด 1 จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ วิศวกรรม (ต่อ)

ส่วนที่ 5 เรื่องอื่นๆ ผู้ประกอบวิชาชีพฯ

- **ต้องไม่**กระทำความผิดในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๒๗ หรือมาตรา ๒๖๙ จนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิด

มาตรา ๒๒๗ ผู้ใดเป็นผู้มีวิชาชีพในการออกแบบ ควบคุม หรือทำการก่อสร้าง ซ่อมแซมหรือรื้อถอน อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใด ๆ ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ หรือวิธีการอื่นพึงกระทำ การนั้น ๆ โดยประการที่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

[อัตราโทษ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐]

มาตรา ๒๖๙ ผู้ใดในการประกอบการทำงานในวิชาแพทย์ กฎหมาย บัญชีหรือวิชาชีพ อื่นใด ทำคำรับรองเป็นเอกสารอันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือ ประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดโดยทุจริตใช้หรืออ้างคำรับรองอันเกิดจากการกระทำความผิดตามวรรคแรก ต้อง ระวางโทษเช่นเดียวกัน

[อัตราโทษ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐]

หมวด 2 การประพาศติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสียหายเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

กรณีที่จะถือว่าเป็นการประพาศติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสียหายเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพมีดังต่อไปนี้

- **ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ**ตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อบังคับนี้ และเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นต้องได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน
- **เคยถูกลงโทษ**โดยคำสั่งถึงที่สุด เนื่องจากประพาศติผิดจรรยาบรรณ ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.๒๕๔๒ แต่ยังไม่ประพาศติผิดซ้ำ หรือไม่หลาบจำ หรือไม่มี ความเกรงกลัวต่อการประพาศติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

หมวด 2 การประพาศติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ (ต่อ)

กรณีที่จะถือว่าเป็นการประพาศติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพมีดังต่อไปนี้

- กระทำคามผิดในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๒๗ หรือมาตรา ๒๖๙ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- กรณีอื่นที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าเป็นการประพาศติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

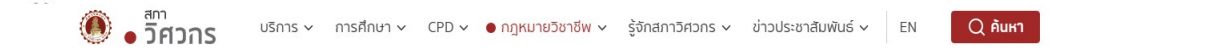

จรรยาบรรณวิชาชีพ (ต่อ)

ผลชี้ขาดการกระทำความผิดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

มาตรา ๖๑ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหา
- (๒) ตักเตือน
- (๓) ภาคทัณฑ์
- (๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินห้าปี
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

หน้าหลัก > กฎหมายวิชาชีพ > รายชื่อสมาชิกที่ถูกเพิกถอน / พักใช้

รายชื่อสมาชิกที่ถูกเพิกถอน / พักใช้

อยู่ระหว่างตรวจสอบข้อมูล เพื่อนำขึ้นรายชื่อ...

บทบัญญัติใน
พระราชบัญญัติวิศวกร
พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่เกี่ยวข้อง
กรณี **สมาชิกสามัญ**

มาตรา ๑๒ สมาชิกสามัญต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๒) มีสัญชาติไทย
- (๓) มีความรู้ในวิชาชีพวิศวกรรมโดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่สภาวิศวกรรับรอง
- (๔) ไม่เป็นผู้ประพฤติดิจรณียบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

5

หน้า ๘๑

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

(๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติดิจรณียบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๖) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

บทบัญญัติใน พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่เกี่ยวข้อง กรณีสมาชิกร่วม

หน้า ๖
เล่ม ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๑๓๖ ง ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกร่วมของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๗) มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มี
บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘
ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออก
ข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับสมัครเป็น
สมาชิกร่วมของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้

“หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร” หมายความว่า บุคคลที่นายสภาวิศวกร
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกร่วมของสภาวิศวกร

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

หมวด ๑
คุณสมบัติ

ข้อ ๔ ผู้สมัครเป็นสมาชิกร่วม ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

หน้า ๗
เล่ม ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๑๓๖ ง ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๒) เป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพวิศวกรรม
- (๓) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย
เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร
- (๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดี
ที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร
- (๕) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนด
ในข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้าม

ข้อบังคับสภาวิศวกรฯ หลักเกณฑ์และคุณสมบัติ วิศวกรแต่ละระดับ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม **ระดับวุฒิวิศวกร** ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม **ระดับสามัญวิศวกร** ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม **ระดับภาคีวิศวกร** ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้

